

عنوان مقاله:

نگرشی بر معماری دوران مدرنیسم اول با رویکردی به تاثیرات آن بر معماری دوره ی پهلوی اول (نمونه موردی ایستگاه راه آهن مراغه)

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری، عمران، شهرسازی و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

هدایت نورنژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه ارومیه، ایران -

ناصر ثبات ثانی - عضو هیئت علمی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

معماری مدرن بر اساس اندیشه مدرن از اواخر قرن نوزدهم میلادی شکل گرفت. خاستگاه این معماری در آمریکا شهر شیکاگو و در اروپا شهرهای پاریس، برلین و وین بود. عواملی چون توسعه علم و فلسفه خردگرایی و به ویژه گسترش فناوری موجب تکوین مدرنیسم شد. عصر پهلوی اول از دو دوره مشخص تشکیل میشود. دوره نخست (۱۳۰۴ تا ۱۳۱۲ خورشیدی) که شاخص اصلی این دوره، حضور افراد نوگرا و تحصیلکرده غرب بود و رضاشاه از طریق آنان موفق به اجرای برنامه های نوسازی شد این دوره همچنین دوره آغاز طرح های اقتصادی بلندمدت چون طرح راه آهن، شروع تحول در نظام قضایی و آموزشی، ایجاد تغییر در پوشش سنتی و مقابله با پوشش دینی و آغاز تحول در آداب و رسوم سنتی و مذهبی بود. دوره ی دوم (۱۳۱۲ تا ۱۳۲۰ خورشیدی)، دوره "رژیم یک نفره" یا حاکمیت مطلقه بود. شاخصه های این دوره، اجرای سیاستهای غیردینی و غربگرا و بهره برداری از طرح هایی بود که در دوره ی نخست سلطنت به اجرا درآمده بودند. در این بین سوالی پیش می آید که چگونه این تحولات، به ویژه در زمینه معماری در دوره پهلوی اول به وجود آمد؟ این مقاله با استفاده از روش تحلیلی- توصیفی و میدانی- مصاحبه ای و گردآوری اطلاعات کتابخانه ای به بررسی تحولات عصر پهلوی اول و تحلیل نمونه موردی "ایستگاه راه آهن شهرستان مراغه" میپردازد. هدف این مقاله بررسی چگونگی پدیدار شدن تاثیراتی از معماری مدرنیسم اول در معماری دوره پهلوی اول میباشد.

کلمات کلیدی:

مدرنیسم اول، پهلوی اول، معماری نئوکلاسیک، باستان گرایی، ایستگاه راه آهن مراغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1252487>

